

Parlamentul României

Camera Deputaților

Senatul

Lege

pentru modificarea și completarea Legii nr. 239/2007 privind reglementarea regimului juridic al unor bunuri imobile aflate în folosința unităților de cult

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Art. I. – Legea nr. 239/2007 privind reglementarea regimului juridic al unor bunuri imobile aflate în folosința unităților de cult, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 517 din 1 august 2007, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 1, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

(1) Imobilele aflate în proprietatea statului ori a unităților administrativ-teritoriale, atribuite în folosință gratuită cultelor religioase după 1 ianuarie 1990, precum și lăcașurile de cult aflate în folosința cultelor religioase anterior sau ulterior datei de 1 ianuarie 1990, pot fi transmise fără plată în proprietatea unităților de cult deținătoare, în condițiile prezentei legi.”

2. La articolul 1, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

(2) Prin unitate de cult deținătoare se înțelege centrul de cult sau unitatea locală de cult recunoscut, cu personalitate juridică, care deține în folosință gratuită unul sau mai multe imobile atribuite cu acest titlu după 1 ianuarie 1990 ori care a folosit sau folosește, anterior sau ulterior datei de 1 ianuarie 1990 și până la data depunerii cererii, unul sau mai multe lăcașuri de cult în vederea desfășurării unei activități specifice cultului.

3. După alineatul (2) al articolului 1 se introduc patru noi alineate, alin. (2¹)–(2⁴), cu următorul cuprins:

„(2¹) În sensul prezentei legi, prin activități specifice cultului se înțeleg activitățile religioase, liturgice, pastorale, monahale, administrative, educaționale, sociale, culturale, caritative sau de patrimoniu, desfășurate de unitățile de cult potrivit statutelor proprii și legislației în vigoare.

(2²) În cazul imobilelor reprezentând lăcașuri de cult, biserici, capele, temple, sinagogi, moschei, mănăstiri, schituri, ansambluri mănăstirești, clădiri sau părți de clădiri aflate în legătură funcțională cu lăcașul de cult ori cu mănăstirea, transmiterea dreptului de proprietate este obligatorie, la cererea unității de cult deținătoare, dacă este dovedită folosința acestora potrivit prezentei legi.

(2³) În situația prevăzută la alin. (2²), autoritatea competentă are obligația de a adopta actul administrativ necesar transmiterii dreptului de proprietate în termen de cel mult 90 de zile de la data înregistrării cererii complete.

(2⁴) Transmiterea dreptului de proprietate se realizează numai asupra imobilelor, părților de imobile, terenurilor aferente și construcțiilor care au fost folosite în mod efectiv și dovedit de unitatea de cult solicitantă. În cazul în care folosința privește numai o parte determinată sau determinabilă a imobilului, transmiterea se va realiza numai cu privire la partea respectivă, pe baza documentației cadastrale întocmite potrivit legii.”

4. La articolul 2, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

(1) În vederea transmiterii dreptului de proprietate asupra imobilelor, părților de imobile, terenurilor aferente și construcțiilor prevăzute la art. 1, unitățile de cult vor depune câte o cerere pentru fiecare imobil sau parte de imobil la titularul dreptului de proprietate ori la autoritatea sau instituția publică ce exercită dreptul de administrare asupra acestuia.”

5. La articolul 2, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

(2) Cererea va fi însoțită de următoarele documente:

a) datele de identificare a solicitantului;

b) copia legalizată a actului de atribuire în folosință gratuită a imobilului, dacă un asemenea act există;

c) în lipsa actului prevăzut la lit. b), înscrisuri doveditoare privind folosința imobilului sau a părții de imobil de către unitatea de cult, inclusiv, după caz, extrase de carte funciară, documente cadastrale, evidențe fiscale, adeverințe emise de autorități publice, registre parohiale sau monahale, autorizații, procese-verbale, corespondență administrativă, documente de arhivă ori alte înscrisuri care confirmă destinația și folosința imobilului;

d) datele necesare identificării imobilului și adresa la care este situat și/sau extras de carte funciară pentru informare, nu mai vechi de 30 de zile anterior depunerii cererii;

e) documentație cadastrală sau releveu, după caz, din care să rezulte identificarea imobilului ori a părții de imobil pentru care se solicită transmiterea dreptului de proprietate;

f) descrierea activităților specifice cultului desfășurate în imobil sau în partea de imobil.”

6. După alineatul (2) al articolului 2 se introduc șase noi alineate, alin. (2¹)–(2⁶), cu următorul cuprins:

(2¹) În cazul în care cererea privește un imobil reprezentând lăcaș de cult, biserică, capelă, templu, sinagogă, moschee, mănăstire, schit, ansamblu mănăstiresc, clădire sau parte de clădire aflată în legătură funcțională cu lăcașul de cult ori cu mănăstirea, autoritatea competentă nu poate respinge cererea exclusiv pentru lipsa unui act formal de atribuire în folosință gratuită, dacă folosința imobilului este dovedită potrivit alin. (2) lit. c), și are obligația de a o soluționa cu celeritate.

(2²) În termen de 30 de zile de la înregistrarea cererii, autoritatea competentă are obligația de a verifica documentația depusă și de a comunica unității de cult solicitante eventualele completări necesare. Necomunicarea solicitării de completare în acest termen echivalează cu acceptarea documentației ca fiind completă.

(2³) Completările solicitate potrivit alin. (2²) se depun în termen de 30 de zile de la data comunicării solicitării. Termenul de 90 de zile prevăzut la art. 1 alin. (2³) curge de la data depunerii completărilor sau, după caz, de la expirarea termenului prevăzut la alin. (2²), dacă nu au fost solicitate completări.

(2⁴) În cazul în care imobilul sau partea de imobil se află în domeniul public al statului ori al unei unități administrativ-teritoriale, autoritatea competentă are obligația de a iniția, în cadrul termenului prevăzut la art. 1 alin. (2³), procedura de trecere a acestuia în domeniul privat, în condițiile legii, în vederea transmiterii dreptului de proprietate către unitatea de cult deținătoare.

(2⁵) În cazul imobilelor sau părților de imobile care aparțin domeniului public ori privat al statului, cererile se adresează Guvernului României, prin Autoritatea Națională pentru Restituirea Proprietăților, dacă imobilul a fost atribuit în folosință gratuită prin hotărâre a Guvernului, ori autorității sau instituției publice care exercită dreptul de administrare, în celelalte cazuri.

(2⁶) În cazul imobilelor sau părților de imobile care aparțin domeniului public ori privat al statului și care se încadrează în prevederile art. 1 alin. (2²), cererile se adresează Guvernului României, prin Secretariatul de Stat pentru Culte.

(2⁷) În cazul imobilelor sau părților de imobile care aparțin domeniului public ori privat al unităților administrativ-teritoriale, cererile se adresează consiliului local, consiliului județean sau Consiliului General al Municipiului București, după caz.”

7. Articolul 3 se modifică și va avea următorul cuprins:

Art. 3. – (1) Transmiterea dreptului de proprietate asupra imobilelor prevăzute la art. 1 se aprobă, după caz:

a) prin hotărâre a Guvernului, pentru imobilele aflate în proprietatea statului;

b) prin hotărâre a consiliului local, a consiliului județean sau a Consiliului General al Municipiului București, pentru imobilele aflate în proprietatea unităților administrativ-teritoriale.

(2) Actul administrativ prevăzut la alin. (1) va cuprinde în mod obligatoriu datele de identificare ale imobilului sau ale părții de imobil, suprafața terenului, suprafața construită, numărul cadastral, numărul de carte funciară, destinația imobilului, unitatea de cult beneficiară și mențiunea privind interdicția de înstrăinare și de schimbare a destinației potrivit prezentei legi.

(3) În cazul imobilelor prevăzute la art. 1 alin. (2²), actul administrativ de transmitere a dreptului de proprietate se adoptă în termen de cel mult 90 de zile de la data înregistrării cererii complete.

(4) Refuzul nejustificat de soluționare a cererii, nesoluționarea cererii în termenul prevăzut de prezenta lege sau respingerea cererii cu încălcarea dispozițiilor prezentei legi pot fi atacate de unitatea de cult solicitantă la instanța de contencios administrativ competentă, în condițiile legii.”

8. După articolul 3 se introduce un nou articol, art. 3¹, cu următorul cuprins:

„Art. 3¹. – (1) Dreptul de proprietate dobândit în temeiul prezentei legi se înscrie în cartea funciară în favoarea unității de cult beneficiare, în baza actului administrativ de transmitere și a protocolului de predare-preluare.

(2) Protocolul de predare-preluare se încheie în termen de cel mult 15 zile de la data comunicării actului administrativ de transmitere.

(3) În cazul în care transmiterea privește numai o parte de imobil, înscrierea în cartea funciară se realizează după întocmirea și recepționarea documentației cadastrale necesare individualizării părții transmise.”

9. Articolul 4 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 4. – (1) Imobilele dobândite în proprietate în temeiul prezentei legi nu pot fi înstrăinate și nu li se poate schimba destinația timp de 30 de ani de la data înscrierii dreptului de proprietate în cartea funciară.

(2) În cazul nerespectării interdicției prevăzute la alin. (1), dreptul de proprietate revine de drept statului sau unității administrativ-teritoriale care a transmis imobilul, după caz, în condițiile legii.”

Art. II. – Cererile aflate în curs de soluționare la data intrării în vigoare a prezentei legi se soluționează potrivit dispozițiilor Legii nr. 239/2007, astfel cum a fost modificată și completată prin prezenta lege, dacă acestea sunt mai favorabile unității de cult solicitante.

Art. III. – În termen de 60 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi, Guvernul va modifica și completa, după caz, normele metodologice sau va adopta actele administrative necesare aplicării prezentei legi.

Art. IV. – Legea nr. 239/2007 privind reglementarea regimului juridic al unor bunuri imobile aflate în folosința unităților de cult, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu modificările și completările aduse prin prezenta lege, se va republica în Monitorul Oficial al României, Partea I, dându-se textelor o nouă numerotare.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (1) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE
CAMEREI DEPUTAȚILOR

PREȘEDINTELE
SENATULUI